

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, nosakot sankcijas pamatapmēru, esot pārkāpti samērīguma un piemērotības principi:
- proti, naudas soda pamatapmēra aprēķināšanai apstrīdētajā lēmumā ir ņemts vērā rādītājs, kas atbilst apgrozījumam pēdējā gadā, kad notikusi dalība pārkāpumā, lai gan šis rādītājs nebūt neatspoguļo prasītāju un pārējo lietā iesaistīto pušu faktisko ietekmi tirgū.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta 2. punkts:
- proti, rādītājs, ko Komisija ņemusi vērā, lai aprēķinātu Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta 2. punktā paredzēto 10 % robežvērtību, ir acīmredzami kļūdaini, jo tajā:
 - ir ietverts viss CCPL grupas apgrozījums, lai arī Komisija patiesībā nav pierādījusi šīs grupas mātesuzņēmuma tā dēvēto *parental liability*;
 - ir ietverts tādu struktūru apgrozījums, kuras minētā lēmuma pieņemšanas brīdī CCPL grupā vairs neietilpa;
 - vispār nav ņemti vērā īpašie CCPL grupai piedēvētā apgrozījuma veidošanās apstākļi.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka sankcijas apmēra noteikšanā esot pārkāpti samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principi:
- proti, apstrīdētajā lēmumā neesot vispār ņemta vērā iepakojuma nozarē valdošā smagā krīze, un prasītājam uzliktais naudas sods esot acīmredzami un nepamatoti nesamērīgs salīdzinājumā ar pārējām iesaistītajiem pusēm uzlikto naudas sodu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Komisija neesot izpildījusi LESD 296. pantā noteikto pienākumu norādīt pamatojumu, jo tikai daļēji ņemusi vērā CCPL grupas iesniegto informāciju par tās maksātspējas neesamību:
- proti, apstrīdētajā lēmumā, lai arī atzīstot, ka prasītājas ir skārusi ārkārtīgi smaga krīze, šī situācija neesot pietiekami ņemta vērā, nosakot sankcijas apmēru.

Prasība, kas celta 2015. gada 10. septembrī – Italmobiliare u.c./Komisija

(Lieta T-523/15)

(2015/C 354/64)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Italmobiliare SpA* (Milāna, Itālija), *Sirap-Gema SpA* (Verolanuova, Itālija), *Sirap France SAS* (Noves, Francija), *Petruzalek GmbH* (Tattendorf, Austrija), *Petruzalek kft* (Budapešta, Ungārija), *Petruzalek s.r.o.* (Bratislava, Slovākija), *Petruzalek s.r.o.* (Bržeclava [Břeclav], Čehijas Republika) (pārstāvji – M. Siragusa, advokāts, F. Moretti, advokāte, A. Bardanzellu, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- papriekš uzdot veikt ekspertīzi šīs lietas ekonomiskajai analīzei;

- atcelt lēmumu daļā, kurā nolemts, ka *Linpac* piemērojams Paziņojumā par atbrīvojumu no sodanaudas un sodanaudas samazināšanu karteļu gadījumos ("Paziņojums") paredzētais atbrīvojums no sankcijām;
- atcelt lēmumu daļā, kurā sodāmajās rīcībās tiek vainota arī *Italmobiliare* un tai solidāri piespriests maksāt naudas sodus;
- samazināt piemēroto sankciju apmēru;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir par to pašu lēmumu, kas apstrīdēts lietā T-522/15 CCPL u.c./Komisija.

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, kas neesot ievēroti nedz Paziņojums, nedz vienlīdzīgas attieksmes princips, jo Komisija piešķirusi *Linpac* atbrīvojumu, neraugoties uz to, ka nebija izpildīti šajā Paziņojumā paredzētie nosacījumi.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpti LESD 101. pants, tiesiskās noteiktības, soda individualizācijas un nevainīguma prezumpcijas principi, kas noteikti Eiropas Cilvēktiesību konvencijas (turpmāk tekstā –"ECPAK") 6. panta 2. punktā un 7. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā –"Harta") 48. un 49. pantā, pamattiesības uz īpašumu, kas noteiktas ECPAK papildprotokola 1. pantā, ECPAK 14. pantā, kā arī Hartas 17. un 21. pantā, kā arī diskriminācijas aizlieguma un vienlīdzīgas attieksmes principi, jo Komisija kļūdaini atzinusi *Italmobiliare* kā mātesuzņēmumu par solidāri atbildīgu par tās meitasuzņēmumu darbībām.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpti LESD 101. pants, Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 8. nod., 2. sēj., 205. lpp.) 23. pants, Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu ("Pamatnostādnes"), kā arī samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principi saistībā ar to, kā sankciju aprēķināšanai tika noteikti šādi faktori/parametri: (i) apgrozījums; (ii) soda apmērs pārkāpuma smaguma dēļ; (iii) *entry fee*; (iv) pamatapmēra pielāgošana (proti, nozarē valdošās krīzes neņemšana vērā); (v) augstākā pieļaujamā robeža saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punktu; un (vi) sankciju nepietiekama samazināšana procedūras ilgstošās norises dēļ; kā arī, visbeidzot, ka saistībā ar to, kā tika noraidīts lūgums piemērot minēto Pamatnostādņu 35. punktu, esot izdarīts LESD 101. panta un Pamatnostādņu pārkāpums un neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu.
4. Ar ceturto pamatu prasītājas lūdz Vispārējo tiesu saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 31. pantu izmantot savu neierobežoto jurisdikciju un – pat gadījumā, ja tā neatzītu iepriekš izklāstītos prasības pamatus – aizstāt Komisijas vērtējumu ar savējo un līdz ar to samazināt lēmumā kopumā uzliktos naudas sodus.